

Z RÁJE DO RÁJE

**HOSPODIN JE VELIKÝ,
MOCNÝ, VĚČNÝ, MILOSRDNÝ...**

**GO MŮŽE ZNAMENAT ČÁRKA
PŘEDIVO - NITKY A VLÁKNA (MÉHO) ŽIVOTA**

CO MŮŽE ZNAMENAT ČÁRKA

Klasický příklad najdeme v Novém zákoně v Ježíšově odpovědi odsouzenému, visícímu vedle něho na kříži. *Lukáš 23, 43. ...“pravím tobě, dnes budeš se mnou v ráji.”* Tak je to zapsáno v kralickém textu. Téměř všechny české překlady, kromě jednoho, to mají také tak, tedy stejně i s tou nesprávně umístěnou čárkou za slovem *tobě!* I v německém Lutherově překladu je to stejné, tedy chybné, i když ten bývá ohledně dogmatických a překladových chyb na mnoha místech lepší než jiné překlady. *„Wahrlich, ich sage dir: Heute wirst du mit mir im Paradies sein.“* Není tam sice čárka za slovem *dnes (heute)* ale dvojtečka za zájmenem *dir* což znamená ti, nebo tobě. Takže celé to zní úplně stejně a také logicky nesprávně.

Logický důvod

Kdyby slovo *dnes* znamenalo ještě tentýž den, tedy pátek pozdě odpoledne, kdy tato slova svému spolutrpiteři Ježíš říkal, jak by to mohla být pravda, když už byl blízek smrti, zatímco jeho spoluukřížovaný tak blízko smrti ještě nebyl? A nemohl s ním být v ráji, tedy rozuměj v nebi, ani příští den v sobotu, protože v ten čas odpočíval v hrobě a ještě i v části začínajícího dalšího dne, až do brzkého nedělního rána. A ani potom ještě nemohl být v nebi, protože se s ním, už zmrtvýchvstalým, setkala jistá žena, která ho však poznala, až když promluvil a oslovil ji. Ta ho samou radostí, jakou mívají lidé, když se sejdou se svým blízkým a milovaným člověkem, oslovila tak, jak ho oslovovaly ženy, dokud byl v jejich společnosti. Ježíš jí řekl, aby se ho nedotýkala, že ještě nevstoupil ke svému Otci, to znamená, že ani tehdy ještě nebyl v ráji – v nebi. Tak co s tím rčením „dnes budeš se mnou v ráji, uděláme potom, co jsme poznali, co může znamenat čárka?

Můžeme udělat dvě věci. Buď to necháme být a budeme v nevědomosti dál, nebo budeme zkoumat, jak došlo k takovému závěru odporujícímu biblickému pojetí. V tomto druhém případě dojdeme k poznání, že nejspíše to budou mít na svědomí takzvaná „interpunkční znaménka.“ Tento technický termín znamená členění textu různými znaménky, jako jsou tečky, čárky, dvojtečky, otazníky,

IMPRESUM

Z RÁJE DO RÁJE

Nezávislý časopis Z ráje do ráje sleduje misijní účel. Časopis vychází nepravidelně. Cena jednotlivého výtisku je 30 Kč plus poštovné. Redakce a případní spolupracovníci pracují bez nároku na odměnu. Rádi bychom zaslali časopis na sběrné adresy, snížíme tím náklady na poštovné a uspoříme spoustu práce. Máte-li zájem, můžete si časopis objednat na adrese redakce. Žijeme v čase, kdy se dějiny tohoto světa uzavírají, jdeme přímou cestou za Bohem, naším Vykupitelem. Časopis můžete nabídnout svým sousedům, známým a spolupracovníkům. Mnozí z nich jistě o radostné zvěsti evangelia neslyšeli.

Redakce:

Marcela Juřicová
Alena Hotová
Petra Bauer

Adresa redakce:

Vydavatelství a nakladatelství
Marcela Juřicová - Ráj
Lubenská 630
73911 Frýdlant n. Ostr.
Tel:0049 8031 9412291
E-mail: jaromar66@vodafone.de
jaromar66@volny.cz
IČ:02291959
MK ČR E 15637
ISSN 1801-0059

Bankovní spojení:

Komerční banka Frýdek Místek
Číslo účtu: 86-5795310207/0100
IBAN:
CZ660100000865795310207
BIC:KOMBCZPP

Layout: Petr Poslušný

OBSAH

2	Co může znamenat čárka
F. POSLUŠNÝ	ÚVODNÍK
5	Hospodin je veliký, mocný,
věčný, milosrdný...
H. BARTOŠ	ZAMYŠLENÍ
18	Předivo - nitky a vlákna (mého)
života
J. KOVÁČIK	NITKY ŽIVOTA
25	Všechno je trochu jinak
P. ŠULÁK	ZKUŠENOST
28	DOPIS OD ATORA ČLÁNKU:
„Modlitba Pána, ako ju nepoznáte“
F. FÁBERA	DOPIS
30	Pozvánka	
31	Reklama	

*» Ale mně nejlépe jest
se přidržeti Boha; pročž
skládám v Panovníku
Hospodinu doufání své,
abych vypravoval všechny
skutky jeho. «*

Žalm 73,28

vykřičníky, uvozovky a podobně. To v textech dříve nebývalo a zejména ne v textech původních jazyků Bible. Bibličtí překladatelé začali interpunkční znaménka používat teprve až v devátém století. A protože chybovat je lidské, špatně umístěnou čárkou ve zmíněném biblickém textu za slovem *dnes*, namísto slovem **tobě**, došlo k tomu, že tato chyba téměř ve všech překladech Ježíšových slov přetrvává, až na několik výjimek dodnes.

Už bylo řečeno, co to znamená z hlediska biblického pohledu a současně i z hlediska obecné logiky. K tomu je třeba ještě dodat, že obecná křesťanská církev po prvním století se spokojovala s bludy, zprvu ne tak nápadnými, později ale stále okatějšími, až se z toho stalo něco, co odporuje jasnému učení Písma.

Učení o nesmrtelnosti duše je jedním z nich a dodnes má miliony lidí, kteří jsou tak vyučováni a věří, že je to učení Bible. Přece není možné, aby bylo pravdivé učení o smrtelnosti duše, když Písmo jasně říká že: Mrtví nemají pojem o ničem, co se děje mezi živými, *Kazatel 9, 5*. Každý člověk má možnost, ba povinnost přesvědčit se o tom, co je pravda, a když se o tom přesvědčí na základě Písma a logického myšlení, má se toho přidržet, protože jinak by se choval proti svému svědomí.

Mnoho lidí, jak už bylo řečeno, se tím neznepokojuje a přenechává tuto záležitost kněžím a teologům s tím, že ti přece vědí, jak si to, či ono vysvětlovat. To je další velký omyl, ve kterém lidé žijí. Uvedu jen dva příklady, které svědčí o tom, že i vzdělaní lidé a duchovní představitelé jsou jen lidé, ač mají podle názoru lidí veškeré poznání. Není to pravda. Posudte: *William Mac Donald* ve svém obsáhlém díle k tomuto verši píše: „**Ježíš jeho víru odměnil slibem, že ještě ten den budou spolu v ráji.**“ Jak jsme poznali, nemohla to být pravda. Jiný „učenec“: *Charles R. Erdman* píše toto: Je vidět, že neexistuje spánek duše, což se spíše vztahuje k verši *Kaz. 9, 5*. Tělo spát může, ale vědomí existuje i po smrti, a aby to bylo ještě komplikovanější, dodává: Je také zřejmé, že neexistuje očistec. Kající zločinec přešel z hříšného a hanebného života přímo do stavu blaženosti. (konec citátu). Otázka, která může vyvstat zní: K čemu a na co jsou všechna ta učená díla ověčená mnoha doktoráty a tituly v porovnání s prostými a jednoduchými zprávami Bible, které nemusely být po celé věky nijak korigovány ani inovovány? Ať si na to odpoví každý čtenář sám. K tomu vám dopomáhej Bůh, Bůh pravdy. ■

F. POSLUŠNÝ

HOSPODIN JE VELIKÝ, MOCNÝ, VĚČNÝ, MILOSRDNÝ...

Úvodní verš: Matouš 6,33 *Hleďte nejprve Boží království a jeho spravedlnost, a toto vše vám bude přidáno. Nemějte starost o zítřek; zítřek bude mít své vlastní starosti. Den má dost svého trápení.* B21

Milí bratři a sestry, milí přátelé jsem rád, že jsme se zde mohli opět sejít v tento Svatý sobotní den. Chtěl bych se s Vámi podělit o pár myšlenek z Božího slova.

Nejprve bych chtěl poděkovat našemu Spasiteli Ježíši Kristu, že se zde můžeme sejít v míru a pokoji. Víím, že je to velký dar, že žijeme v zemi, ve které je hojnost. Děkuji Mu za všechny dary, které máme z Jeho štědré ruky. Děkuji za tu velikou milost a naději, kterou v něm máme.

Žalm 90,1.2 *Po všechny věky jsi, Pane, byl vždy naším domovem. Dřív, než se hory zrodily, dřív než jsi zplodil zem a svět, od věků navěky Bůh jsi ty!* B21

Hospodin je veliký, mocný, věčný, všudypřítomný, milosrdný a milující. Má moc nad každým živým tvorem. Máme velkého zastávce a přímluvce. Chvalme Boha a vzdávejme mu čest!

Žijeme ve velice uspěchané době, každý máme spoustu starostí nejen o živobytí, ale jsme obklopeni ze všech stran lákadly v podobě zábavy, televize, mobilů, počítačů, facebooků, starostmi o lepší život.

Především dnešní mládež, je zcela pohlcena virtuálním světem her, moderní hudby, televize a nedovedla by si představit být minutu bez svého mobilu nebo tabletu. Lidé ztrácí svojí identitu a jejich osobnost se přesouvá do virtuálního světa. Vznikají nové nemoci, a tak jako alkoholik se učí odvykat alkoholu, tak hráč počítačových her se musí léčit z této závislosti.

Závislost

V době, kdy začínaly první mobilní telefony, jsem jel jednou tramvají, už ani nevím kam. Ale vzpomínám si dobře na tuto situaci. Někomu zazvonil telefon. Ten člověk vytáhl celkem takový na dnešní dobu robustní telefon a začal hovořit. Celá tramvaj byla v údivu a na tvářích cestujících se dokonce objevovaly úsměvy. Přiznám se, taky jsem se usmíval a říkal jsem si k čemu je to dobré, má to nějakou budoucnost?

Posuneme se o pár let dopředu a zjistíme, že doslova žijeme ve světě virtuální reality. Mobilním telefonem můžeme nejen telefonovat, psát si zprávy a vyřizovat emaily, hrát hry, můžeme ho použít jako navigaci na cestách, ale také třeba jako ladičku na kytaru nebo slovník anglického jazyka. Můžeme ho využít ale i k negativní činnosti. V mnoha případech je to velký pomocník, ale pozoruji, že se postupně stáváme otroky všech různých technických vymožeností a jsme na nich zcela závislí.

Ze všech stran jsme pohlceni zábavou, kterou nám umožňuje technika dnešní doby, a my jsme tak okrádáni o drahocenný čas se svou rodinou, přáteli a naším Stvořitelem.

Příběh

Kdysi byl jednou jeden otrok, který se jmenoval Jan. Pracoval u svého pána. Když pán zemřel, byl Jan dán do dražby. Byl silný, urostlý a mohl pro svého nového pána vykonat hodně práce.

Ve tváři otroka bylo ale zoufalství, nechtěl už pracovat jako otrok. Bylo to pro něj velice ponižující stát spoutaný řetězy a být nabízen jak dobytek na trhu. Ve své mysli se Jan rozhodl, že už pracovat jako otrok nebude.

Probíhala dražba a za otroka byly přihazovány velké částky. Jan stále vykřikoval, že již pracovat nebude, ale nikdo ho nevnímal a dražba pokračovala dále. Nakonec se zdálo, že jeden pán chce otroka koupit za jakoukoliv částku. Dražba došla do konce a pán vyhrál otroka v dražbě.

Odvezl ho k sobě domů, a co si myslíte, že s ním udělal? Vzal bič, začal ho mlátit a nutit do práce? Ne, nedal ho do žádné chatrče pro otroky, ale dal mu hezký malý domek. Jan se divil a nový pán mu řekl, že ho koupil, aby mu dal svobodu.

Jan se velice divil, padl na kolena a řekl: Pane, moc ti děkuji a budu ti věrně sloužit. A tak pán neměl lepšího služebníka, než byl Jan.

I my jsme otroci. Jsme otroky hříchu, jsme otroky tohoto světa v podobě všech možných zábav a technických vymožeností. Nebo jsme často jen otroky svého břicha, chutí, módy, materializmu nebo třeba cestování.

Vše, co přeháníme a k čemu příliš upínáme svou mysl, se nám stává modlou. Satan, ten dávný had a nepřítel všeho dobrého, dosahuje tak svého cíle. Udržuje nás v ospalosti, vlažnosti a nečinnosti.

Čas

Lidé žijí uzavřeni ve svém světě; žijeme často jen sami pro sebe a své pohodlí, nevnímáme své okolí. Mezi křesťanskými církvemi včetně té naší a světem (nevěřícími lidmi) není už moc velkého rozdílu. Není čas na nečinnost, není čas na ospalost, ani na oslavování. Slavit budeme po celou věčnost, nyní je čas pro obětavou službu našemu Stvořiteli.

Dříve předávali informace a zkušenosti mladším generacím jejich rodiče, prarodiče. Povíдали si dlouhé dny a večery, při společné práci. Děti nasávaly příběhy a ukládaly si je do svých hlaviček.

Získávaly tak vzdělání z moudrosti a zkušenosti svých předků. Dnešní generace je už ale nepotřebuje. Má svůj vlastní zdroj informací, ten on-line, zdroj, který má nepřítel všeho dobrého pevně ve svých rukou. Rodiče pracují často celé dny, často mají i druhou práci, své děti odkládají do různých zařízení a přestávají na ně mít svůj vliv.

Ano, jsme otroky naší práce, abychom si mohli dopřát lepší přibytky, dovolené, techniku a nejrůznější zábavu. Často pro svoji zaměstnanost nevnímáme, jak se mění dny před našima očima. Je ráno a najednou je tu zase večer, je začátek týdne a najednou je zase konec týdne.

Slaví se nový rok, který uteče jako voda a je tu další. Roky míjejí, celý život utíká a naši milí odcházejí do prachu země. Dnes je to přesně 10 let, co umřel můj milovaný otec. Když umíral na svém lůžku, tak mi říkal proč jsem se tak pachtil, mělo to všechno smysl?

Ale já vím, že umíral jako věřící člověk a věřím, že se svým otcem jednou shledám v Božím království. Těším se na tento den, kdy uzřím své blízké a drahé, kteří nás již opustili, na den, kdy uzříme biblické hrdiny, o kterých si denně čteme. Těším se, až uvidím Adama a Evu nebo Noeho, Abrahama, Mojžíše a především našeho milovaného spasitele Ježíše Krista.

Život má význam jedině v Ježíši Kristu, nabírá tak nových dimenzí. Získáváme nový život, naději na lepší, věčný život, kde nebude bolesti a slz, kde nebude utrpení a zármutku. Jedině Ježíš Kristus nás může vymanit z otroctví hříchu, požitků a dát nám nový domek jako dostal otrok Jan v předchozím příběhu. Můžeme tak začít nový život pracovat pro svého Pána s radostí, moudrostí, trpělivostí a láskou!

V dnešní uspěchané době je velice oblíbené slovo ČAS! Nemám ČAS, Čas je můj nepřítel, nebo NESTÍHÁM! Znáte to?

Z vlastní zkušenosti Vám můžu potvrdit, že tato slovního spojení také využívám. Jak jste na tom Vy? Máte dostatek času na všechny aktivity, stíháte všechno, co jste si naplánovali? Stíháte všechno?

Zeptám se Vás, a jak to máte se vztahem s naším Pánem? Zbývá Vám každý den nějaký ten čas, který máte vyhrazený pro Pána Boha? Čas, který věnujete studiu Božího slova?

Je ve vašem diáři, každý den volná kolonka pro vztah s naším Hospodinem? Stalo se vám někdy, že jediným spojením s Bohem během dne je večerní modlitba před spaním, kdy se vám již klíží oči a nestihnete říct ani AMEN, protože Vás spánek přemůže? Přiznám se, mně se to mnohokrát stalo.

Kde jsou naše priority, tady na zemi, nebo v Božím království? Řeknu Vám krátký příběh, který mě zaujal.

Co znamená být bohatý

Jednou jel jeden muž navštívit svého přítele, kterého dlouho neviděl. Jeho přítel žil na velkém ranči. Když přijel, přítel mu začal ukazovat své usedlosti a řekl mu:

“Podívej se na jih. Kam až dohlédneš, až na vzdálený horizont, to všechno je moje. Podívej se na východ, kam až dohlédneš všechno je moje. Podívej se na sever, kam až dohlédneš, všechno mi říká pane.

Podívej se na západ, všechno je moje všude kam dohlédneš. Jeho přítel se rozhlédl na všechny světové strany a viděl veliké bohatství svého přítele. Pak se podíval vzhůru směrem k nebi a zeptal se ho.

Příteli můj, kolik toho vlastníš tam nahoře?”

Bratři a sestry, položím vám otázku, co vlastníme tam nahoře? Žádné hmotné věci na tomto světě nemají cenu, vše je dočasné a pomíjivé.

Matouš 6,19-21 - *Nehromad'te si poklady na zemi, kde je ničí mol a rez a kde zloději vykopávají a kradou. Raději si hromad'te poklady v nebi, kde je mol a rez není a zloději nevykopávají ani nekradou. Vždyť tam, kde máš poklad, budeš mít i srdce. B21*

Z knihy EGW 2T 193 – Není možné nechat ovládnout své city a svou pozornost cele pozemskými starostmi, hromadit pozemské statky, a přesto zůstat bdělý a očekávat na Ježíše jak přikázal Pán.

V Novém zákoně v knize Matouš, nám Pán Ježíš krásně sděluje, jak bychom měli na tomto světě žít, jak bychom se měli poprat se svými starostmi o živobytí, jaké by měly být naše priority.

Otevřeme si v Novém zákonu, knihu Matouš 6, 25-34

„Proto vám říkám: Nemějte starost o svůj život ani o své tělo – co budete jíst a pít a co si oblečete. Není snad život víc než jídlo a tělo víc než oblečení? Podívejte se na ptáky na obloze. Nesejí, nesklízejí, neshromažďují do stodol, ale váš nebeský Otec je živí. Nejste snad vy mnohem dražší? Copak si někdo z vás samými starostmi prodlouží život o jediný den? A proč si děláte starosti s oblečením? Pomyslete na polní lilie, jak rostou. Nepracují ani nepředou, ale říkám vám, že ani Šalomoun ve vsi své slávy nebyl oblečen jako jedna z nich. Jestliže tedy Bůh takto obléká polní trávu, která dnes je a zítra bude hozena do pece, neoblékne snad mnohem spíš vás, vy malověrní? Nemějte tedy starosti. Neříkejte: ‚Co budeme jíst? Co budeme pít? Co si oblečeme?‘ Všechny ty věci vyhledávají pohané, ale váš nebeský Otec ví, že to všechno potřebujete. Hleďte nejprve Boží království a jeho spravedlnost,

a toto vše vám bude přidáno. Nemějte starost o zítřek; zítřek bude mít své vlastní starosti. Den má dost svého trápení.“ B21

Pán Ježíš řekl, že Otec ví, co vše potřebujete k životu. Svěřme všechno Hospodinu a On se o nás postará. On zná moc dobře naše potřeby. On nám to slíbil a je to zde tak krásně napsáno v Jeho Slově, které jsme si nyní četli. Nestrachujme se, nepropadejme malomyslnosti, když se nám něco nedaří podle našich představ. Vytvořme si pravidelný, upřímný vztah s Ježíšem Kristem a On se o nás postará! Tak je to zaslíbeno a věřím, že Ježíš ví moc dobře, jaké jsou naše potřeby, a v pravý čas se o nás postará. Jen ho musíme dát na první místo, před všemi světskými záležitostmi.

Žalm 37,5 - *Svou cestu svěř Hospodinu, doufej v něho, on sám bude jednat. EB*

Úzké společenství s Pánem Ježíšem

Jsou dvě věci, které nám pomohou navázat úzké společenství s naším Stvořitelem. Tyto dvě jednoduché věci, změní naše srdce, naše myšlení a přiblíží nás k našemu Spasiteli.

První faktor je modlitba!

Enoch chodil 300 let s Bohem a vytvořil si tak úzký vztah s Ním. V jeho době nebylo ještě psané slovo, on ale celé dny chodil s Bohem a tiše s Ním rozmýšlel v modlitbě, až byl vzat za života do Božího království. Buďme jako Enoch, choďme s Hospodinem, udělejme si s Ním úzký vztah skrze upřímnou nesobeckou modlitbu, takový vztah, jako má matka se svým dítětem.

Z knihy EGW GW 254-255 - *Během naší každodenní práce bychom měli obracet své srdce v modlitbě k Bohu. Tyto tiché prosby vystupují jako kadidlo k trůnu milosti a maří tím satanovy útoky. Tak chodil Enoch s Bohem a Bůh byl při něm jako stále přítomný pomocník. Modlitba je dýcháním duše, je tajemstvím duchovní síly. Žádný jiný dar milosti nemůže zaujmout její místo. Modlitba přivádí srdce do bezprostředního spojení se zdrojem života.*

Z knihy EGW GW 255 - *Nemodlíš li se, nebo modlíš se jen sporadicky a občas, kdy to tobě zrovna vyhovuje, pak ztrácíš své zakotvení v Bohu. Duchovní schopnosti přicházejí o svou životní sílu a v náboženské zkušenosti chybí věrohodnost a účinnost.*

Ježíš Kristus nás miluje neskutečnou láskou, kterou nemůžeme pochopit, On po nás touží, touží po úzkém vztahu s námi. Miluje hříšníka, ale nenávidí hřích. Odevzdejme celou svoji mysl našemu Spasiteli skrze modlitbu, aby z našeho srdce mohl prýštit pokoj, moudrost, laskavost a láska.

Chvalme Hospodina a vzdávejme mu dík, za každou maličkost v modlitbě. To On odívá květiny, to On se stará o ptactvo a krmí polní zvěř. Bez Boha, by žádný živý tvor nepřežil na tomto světě ani jedinou minutu. Vše je na něm závislé, to On nás stvořil a zformoval v lůně matky. On rozzářil nad námi slunce a umístil na oblohu hvězdy. Bůh je veliký a mocný a má pevně ve svých rukou dějiny tohoto světa. *Ježíš čeká jen na naše modlitby za nás, naše blízké, známé, ale i nepřátele.*

Z Biblického komentáře 1173 – Ti, kteří hledí stále na Ježíše a nezanedbávají modlitbu, jsou přitahováni blíže k Pánu. Andělé čekají v pohotovosti, aby mohli přinést vaše modlitby před Boha a zapsat je do nebeských knih.

Ze spisů EGW OHC 23 - Skrze modlitbu a víru můžeme povolat po náš bok družinu nebeských andělů, kteří nás ochrání před všemi zhoubnými vlivy.

Není nádherné, co dokáže upřímná modlitba? Naše modlitba otevírá bránu do nebes a nebeské bytosti se dávají do pohybu, aby nám byly nápomocny v našich těžkostech. Modlitba je silná zbraň, nezanedbávejme ji!

Druhým faktorem je studium Božího slova!

Studujme každý den Boží slovo - Bibli a prorocké slovo, které bylo naší církvi dáno. V této studnici pravd můžeme stále objevovat něco nového. Studium Božího slova prohloubíme vztah s naším Bohem a ukotvíme se v pravdách, které jsou po mnoho staletí zapsány v Bibli.

Svědectví pro církev 5 - Studium Božího slova by mělo nahradit studium těch knih, které vedly k mysticismu a odvracely mysl od pravdy. Budou-li živé zásady Slova Božího vetkány do našeho života, stanou se naší mocnou ochranou ve zkouškách a v pokušeních, neboť její božské poučení je tou jedinou cestou k úspěchu. Jelikož zkouška přijde na každého člověka, nastane i odpadnutí. Někteří se ukáží jako zrádci, budou tvrdohlaví, pyšní a domýšliví, odvrátí se od

pravdy a ve víře ztroskotají. Proč? Protože nežili „každým slovem vycházejícím z úst Božích“. Nekopali dost hluboko a nepoložili bezpečně základy své víry.

Svědectví pro církev 5 - Mozek a tělo musí být vyváženy ve správném poměru, aby zdraví a síla zůstávaly zachovány. Mládež si pak pro studium Božího slova přináší zdravou chápavost a odpočínuté nervy. Pak rozumně uvažuje a dokáže si zapamatovat drahocenné myšlenky, jež jsou jí nabízeny z Božího slova. Osvojí si pravdy Bible a jako výsledek obdrží schopnost rozlišit, co je pravda a co ne. Potom může každému, kdo se ptá na základ naší naděje, odpovědět s mírností a uctivostí.

Učitel národů Jan Amos Komenský o Bibli napsal

A poněvadž Pán náš Písma svatá zpytovat poručil (Jan 5, 39), odkazují tobě za dědictví knihu Boží, Bibli svatou, kterouž synové moji z původních jazyků (kterýmiž je Bůh psáti byl poručil) do češtiny s pilností velikou (do patnácti let na té práci strávilš několik učených a věrných mužů) uvedli, a Pán Bůh tomu tak požehnal, že málo ještě jest národů, kteříž by tak pravdivě, vlastně i jasně svaté proroky a apoštoly v svém jazyku mluvící slyšeli. Přijmi to tedy za svůj vlastní klenot, vlasti milá, a uživej toho k slávě Boží a svému dobrému a užitečnému vzdělání... Jan Amos Komenský píše krásná slova - uživej Bibli k slávě Boží a svému dobrému a užitečnému vzdělání.

Zamyšlení

Studujeme Bibli, je v ní neustále co poznávat nového. Nedávno jsem studoval v Bibli kapitolu Genesis, a jak jsem v úvodu psal, že rodiče a prarodiče, předávali informace svým dětem a vnukům, tak jsem přemýšlel, jak to mohlo být v době, kdy nebylo ještě psané slovo. První písemné záznamy jsou až od Mojžíše, do té doby nebylo žádné psané slovo.

Předpotopní lidé museli mít velice dobrou paměť a to, na co my potřebujeme knihy, počítače, diáře, to měli vše uloženo ve své hlavě. Po potopě lidé začali čím dále více degenerovat a začala potřeba si informace ukládat, zapisovat. Ale je tu období mezi potopou a Mojžíšem zhruba 900 let, kdy nebylo stále žádné psané slovo. Měl Bůh na zemi stále nějaké pamětníky, kteří si pamatovali dávnou historii, aby mohla být jednou zaznamenána?

Možná to pro Vás není nic nového, ale pro mě to bylo velké překvapení. Noe žil po potopě ještě 350 let a zemřel těsně před narozením Abrama, mohl

se tak setkat s Abramovým otcem Terachem. Sem, Noeho syn, který zažil předpotopní svět, žil po potopě ještě 500 let a když jsem to spočítal, tak k mému překvapení Sem přežil o 35 let Abrahama, mohl se setkat s Izákem a zemřel za života Jákoba.

Dovedete si představit, že Sem předpotopní velikán jak vzrůstem, (předpotopní lidé byli až 4 metry vysokí), tak inteligencí a asi i krásou, žil ještě spousty let mezi lidmi po potopě. Řekl bych, že mohl být studnicí informací pro své potomky, živým svědectvím předpotopní civilizace, pro mnoho generací. Co jsem spočítal tak Sem zažil 11 generací ve své linii.

Bible je opravdu úžasná a je v ní neustále co objevovat pod vedením Božího Ducha. Bible je také plná proroctví, která se již naplnila v naší historii.

Velice mě zajímá historie, a archeologie spojená s Biblí, kde na historickém pozadí si můžeme potvrdit proběhlé události v Bibli, potvrdit proroctví, která byla Hospodinem vyřčena? Vše co je v Bibli psáno se s naprostou přesností vyplnilo.

Nedávno jsem četl v knize Ezechiel proroctví, že Egypt, bude králem Nabuchodonosorem vyplněn, spolu se Sýrií a Lybií. Když se podíváme do historie, tak přesně se tak stalo. Král Nabuchodonosor vyplnil Egypt a okolní národy. Je tam taky psáno, že po 40 letech se Egyptané vrátí na své území a budou již bezvýznamným národem, a již nikdy nebudou na světě panovat. A tak je to s Egyptem dodnes, je to bezvýznamný národ, který žije převážně jen z turistiky, kdy lidé obdivují památky jeho tehdejší slávy.

Zajímavé je třeba proroctví o Týru a Sidónu nebo o Babylonu. A jsou tu další a další ještě větší proroctví z knihy Daniel, Zjevení Jana, která se naplnila. Všichni je moc dobře znáte, bylo by to na dalších několik kázání.

Co nás ještě čeká

Je ale důležité vědět, že v Bibli jsou i proroctví, která se ještě nenaplnila. Pán Ježíš slíbil, že se vrátí na tento svět po druhé a po ukončení velkého sporu stvoří nové nebe a novou zemi, kde nebude již hříchu, bolesti a slz. Tam bude lev přebývat s beránkem a hříchu již nebude. My křesťané bychom s velkou

horlivostí měli očekávat Jeho slavný druhý příchod. On to slíbil, a tak, jak je psáno, to bude!

Události tohoto světa jsou téměř u svého konce a proroctví se naplňují před našima očima. Kolem nás jsou nepokoje, války, politická nestabilita, hlad, bída a mor. Naši planetu si devastujeme naprosto raketovým tempem. Mnoho současných vědců zaujímá stanovisko, že pro naši planetu v tomto stavu není již žádné východisko. Je potřeba globální změna v našem myšlení, současném průmyslovém a materiálním žití. Zhlédl jsem na toto téma jeden velice zajímavý dokument z National Geographic.

Bible nám ilustruje současnou situaci země v knize Izaiáš 24,20 - *Země se motá, motá se jako opilec, chvěje se jako chýše pod vichrem. Její provinění na ni těžce dopadne, zhroutí se a už nevstane.* B 21

My ale víme z Bible, že to tak musí být, že jsou to pouze naplňující se proroctví před brzkým příchodem našeho Vykupitele a Spasitele Ježíše Krista.

V roce 2017 se má ukončit protest protestantů při příležitosti 500 výročí Martina Luthera. Velké protestantské církve s tím souhlasí a jako důkaz mohou zasadit strom do takzvané Lutherovy zahrady, jako důkaz smíření. Víte, že naše Církev adventistů sedmého dne z Německa (konkrétně dva sbory) tam mají již svůj strom?

Jak můžeme jako protestanté ukončit protest, když se doktríny katolické církve po celou její historii nezměnily? Její učení je stále stejné jako ve středověku, kdy za šíření Božího slova upalovali a mučili lidi, kdy zavraždili zhruba 200 000 milionů věřících pro jejich víru včetně našeho kazatele Jana Husa, Jeronýma Pražského a mnoha dalších mučedníků po celém světě. Jen chci upozornit, že se jedná o náboženský systém, ne o miliony věřících, kteří jsou tím systémem podvedeni. Věřím, že mnoho upřímně věřících z různých církví, budou spaseni, mnohdy nás předejdou do Božího království. Závažná proroctví, se naplňují před našima očima.

Z knihy Velký spor věků...

Protestanté začali s papežstvím spolupracovat a hájit ho. Uzavírají dohody a činí ústupky, jež překvapují samotné katolíky, kteří je jen stěží dokáží pochopit.

Lidé zavírají oči před pravou povahou římské církve a před nebezpečím, kterým hrozí její nadvláda. Lidé musí být varováni, aby dokázali čelit tomuto nebezpečnému nepříteli občanské a náboženské svobody...

... Dnes římská církev ukazuje světu čistý štít, protože se omluvila za minulost plnou krutostí. Oblékla si šat podobný Kristu, v podstatě se však nezměnila. Základní principy papežství, které platily v uplynulých staletích, platí i dnes. Poučky vydané v nejtemnějších dobách, platí dodnes. Nepřesvědčujme sami sebe. Papežství, jaké jsou dnes protestanté ochotni uznávat, je stejné papežství, které vládlo světu v době reformace, kdy povstávali Boží muži, aby s nasazením života odhalili jeho nepravosti. Dnes je právě tak pyšné a opovážlivé, jako když vládlo nad králi a knížaty a osobovalo si práva, která náleží jen Bohu. Podstata papežství je dnes neméně krutá a tyranská, než tomu bylo v době, kdy pošlapávalo lidskou svobodu a vraždilo Boží věrné....

... Protestanté tvrdí, a ne bezdůvodně, že katolicismus se od protestantizmu dnes již neliší tak jako dříve. Řada věcí se jistě změnila, nezměnila se však podstata papežství. Katolicismus se skutečně velmi podobá dnešnímu protestantizmu, protože protestantismus se od časů reformace podstatně změnil k horšímu...

Nepřipadají Vám tato slova, která byla zapsána více jak před sto lety autentická s tím, co se v dnešní době děje? Ukončení protestu, papež promlouval v americkém Kongresu, což bylo ještě nedávno nemyslitelné v protestantské zemi, protestantské církve se sjednocují s papežstvím tak, jak je v Bibli předpovězeno.

Dále je tu tlak katolické církve a světových vůdců vytvořit jednotné náboženství, spojit všechna náboženství světa, včetně náboženství buddhistů, hinduistů, muslimů. Jakého boha bude toto náboženství uctívat?

Víme, že až nedělní zákon bude uzákoněn, že příchod Pána Ježíše Krista bude fyzicky satanem napodoben a celý svět tím bude podveden. To bude jeho poslední klam. Všechna náboženství celého světa ho uznají za Krista a půjdou za ním. Nebude na světě již jediný nevěřící člověk. Satan se bude vydávat za Krista, bude fyzicky chodit po zemi, konat zázraky, uzdravovat lidi a bude říkat, že změnil Boží zákon, že přesunul sobotní den odpočinku na neděli. Celý svět bude podveden a půjde za ním. Každý se bude muset rozhodnout

pro pravdu nebo lež, pro Boha nebo pro nepřítele, pro věčný život nebo pro věčnou smrt.

Z knihy Maranatha – V tomto věku se antikrist zjeví jako opravdový Kristus, a potom bude Zákon Boží v národy tohoto světa úplně zrušen. Vzpouora proti svatému Božímu Zákonu plně dozraje. Avšak pravým vůdcem celé této vzpoury bude satan převlečený za anděla světlosti. Lidé budou svedeni a vyvýší ho na místo Boží a prohlásí ho za boha. Avšak Všemohoucnost zasáhne a nad těmi odpadlými církvemi, které se spojily, aby vyvýšily satana, bude vyneseno rozsudek: „Proto v jeden den přijdou rány jeho, smrt a pláč i hlad, a ohněm spáleno bude; nebo silný jest Pán, který je odsoudí.“

Satan přijde, bude se vydávat za Krista, činit mocné divy, a lidé se mu budou klanět jako Ježíši Kristu. Bude nám přikazováno, abychom se klaněli této bytosti, kterou svět bude oslavovat jako Krista.

Těsně před námi je „hodina pokušení, která má přijít na všechen svět, aby zkoušení byli obyvatelé země.“ (Zjevení 3,10) Všichni, jejichž víra není pevně utvrzena na slově Božím, budou svedeni a přemoženi. Satan působí „se všelikým podvodem nepravosti,“ aby dosáhl vlády nad syny člověka, a jeho klamů bude stále přibývat.

My ale z Bible víme, že až Kristus opravdu přijde podruhé, uvidí ho každé oko po celém světě najednou, věrní mrtví vstanou z hrobu a spolu s živými budou uchvázeni vstříc Pánu. Tak bude vypadat pravý příchod Božího syna, Ježíše Krista.

Lukáš 17,24 - *Jako když blesk ozáří krajinu od jednoho konce oblohy až po druhý, tak se objeví Syn člověka ve svůj den. B21*

Zjevení 1,7 - *Hle, přichází s oblaky a spatří ho každé oko, i ti, kdo jej probodli. Všechna pokolení země se pro něj rozplácí. Ano, amen. B21*

1. Tesalonickým 4,16-18 - *Ozve se burcující povel, hlas archanděla a Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe a tehdy jako první vstanou mrtví v Kristu. My živí budeme spolu s nimi uchvázeni do oblak vstříc Pánu; potom už budeme s Pánem navždycky. Povzbuzujte se navzájem těmito slovy. B21*

Jsme téměř doma. Brzy uslyšíme Spasitelův hlas, líbeznější nad jakoukoliv hudbu, jak říká: „Váš boj je u konce. Vejděte v radost Pána svého.“ Požehnané, požehnané dobrořečení. Chci to slyšet z Jeho nesmrtelných rtů. Chci Ho chválit. Chci ctít Toho, který sedí na trůnu. Chci, aby se můj hlas ozýval znovu a znovu v nebeských nádvořích. Chcete tam také být? ... Bůh nám pomáhej a naplňuj nás vši plností a mocí, a pak budeme moci okusit radosti přicházejícího světa. Vzhlížejme vzhůru, Ježíš Kristus pro nás chystá nové přibytky, bude to neskutečná nádhera. V Bibli je psáno v 1. Korintským 2,9 *„Co oko nevidělo, co ucho neslyšelo, co člověku nikdy ani na mysl nepřišlo, to Bůh připravil těm, kdo jej milují.“* B21

Připravme se na tento den, číňme pokání s postem a pláčem. Zbavme se všech překážek a model v podobě čehokoliv mezi námi a naším Stvořitelem. Vytrvale se modleme a studujme Boží slovo. Jedině tak se můžeme připravit na události, které přicházejí na náš svět. Žijeme ve slavné době, dějiny tohoto světa se uzavírají a brzy uzříme našeho Spasitele tváří tvář. Roztrhněme svá srdce nyní, nečekejme již na nic, nechme se Božím duchem vést v každé chvíli, dokud je ještě doba milosti.

Závěr

Tam, kde bydlím, máme na zahradě, velký keř růží, které krásně žlutě kvetou a jsou pohlazením pro oko a radostí pro mnohé motýly a včelky.

A jak jsem po odkvětu keř stříhal, měl jsem na rukou plno škrábanců od ostrých trnů, které růže na svém stonku má.

Tento svět je jako ta růže, cesta životem je trnitá, plná bolesti a utrpení. Na konci cesty je ale krásný květ, který voní a je přínosem pro ostatní.

Na konci té naší cesty nás čeká nádherný květ, který už nikdy nezvadne a bude kvést po celou věčnost.

Na konci naší cesty nás čeká Boží království. Budme vytrvalí, vezměme svůj kříž a vydejme se tou trnitou, úzkou a klikatou cestou, která vede do Božího království. AMEN ■

H. BARTOŠ

Předivo - nitky a vlákna (mého) života

Předpokládám, že se bude tento název článku zdát podivný, případně zvláštní. Z tohoto důvodu zvu čtenáře ihned na začátku k přemýšlení nad jeho obsahem, a k zamýšlení se nad stvořením člověka (o čemž je vlastně cele pojednání) z takového úhlu pohledu, jakému jsme snad nevěnovali doposud pozornost a ani jsme o něm nepřemýšleli, – totiž z pohledu na základě Žalmu 139,13-15. Nevypíši doslovně všechny tyto texty, ale vyberu z nich jen potřebné myšlenky, a to nejen z překladu kralického.

Člověk – koruna stvoření...

...byl uveden v existenci (stvořen) rozdílným a výjimečným způsobem, jinak než obyvatelé celého vesmíru i to, co bylo stvořeno v šesti stvořitelských dnech na naší Zemi.

„Slovem Hospodinovým nebesa učiněna jsou, a duchem úst jeho všechno vojsko jejich.“ Ž 33,6

V nebeské Radě pozůstávající ze třech Bytostí, bylo rozhodnuto následovně: „*Učiňme člověka k obrazu našemu, podle podobenství našeho... I stvořil Bůh člověka k obrazu svému, k obrazu Božímu, stvořil jej, muže a ženu stvořil je.*“ 1M 1,26.27

Nyní pojďme k už avizovanému Žalmu 139, k jeho klíčovým slovům, která mají těsnou souvislost s názvem článku a jsou to: **předivo – vlákno – život**. Verš 13 uvádí: „*Tys mě spřádá (utkal) v matčině lůně.*“ (J. Kunický)

Podobně hovoří o činnosti Tvůrce i verš 15: „*Když jsem byl spřádán v hlubinách země.*“ (Utkáván v nejnižších částech země)

Autor Žalmu se velice pokorně sklání před svým Stvořitelem, když ve verši 14 vyznává: „*Velebím Tě, že jsem tak podivuhodně vznikl, za Tvá úžasná díla!*“ *Kraličtí verš 15 překládají: „...jak jsem učiněn v skryté a řemeslně (odborně a umělecky) složen.“*

Pojďme nyní v myšlenkách pod Sinai, kde se pracovalo na vybudování svatostánku a později na stavbě chrámu Šalamouna. V obou případech se jednalo o vysoce kvalifikovanou práci pro svaté účely. Pojednávají o tom tato místa: 2M 31,1-5; 2Par 3. kapitola.

Nyní se opět vracím k Ž 139,13.15, kde jsme se seznámili s činností, ke které David přirovnal práci svého Tvůrce: „**spřádá, utká,**“ Tato činnost opět připomíná stavbu svatostánku na poušti. Bylo třeba utkat „čalouny“ (pruhy plátna) nejrůznějších barev, do nichž měly být **umělecky vetkány** postavy cherubínů. 2M 36,1

Lidé rádi jezdí obdivovat různé chrámy, ale tato „pouštní katedrála“ (a zvláště pak jeruzalémský chrám), byla jistě nádherná. Vždyť v ní přebýval sám svatý Bůh! 2M 25,8

A uvědomme si, že i my jsme byli „utkáni“ z nejrůznějších „vláken“, abychom byli **chrámem** Toho, který přebývá na výsostech. 1K 6,19; 1K 3,16.17

„První člověk z země“ 1K 15,47a

Zjistili jsme, že i my jsme byli „utkáni“ (spředeni, zformováni) v lůně matky, ale jak tomu bylo s Adamem a Evou, kteří neměli pozemské rodiče?

Adam byl „první člověk ze země,“ jak vysvětluje apoštol Pavel, neboť v 1M 2,7 čteme: „*I učinil Hospodin Bůh člověka z prachu země a vdechl v chřípě jeho dchnutí (dech) života...*“ Tímto činem se člověk stal živou bytostí.

Z „prachu“ (jistě to byl jiný prach, než jaký známe) byla uhnětena tvárná hmota, z níž nebeský Hrnčič zformoval (vymodeloval) „lidskou nádobu“ k svému obrazu. Jer 18,6; 1M 1,27

Eva ovšem přišla na svět jiným způsobem, velice rozdílným. Byla vytvořena už z živého existujícího materiálu, kdežto Adam z materiálu neživého. *Když Bůh uvedl na Adama „umělý“ spánek – „vyňal jedno z žeber jeho... a z toho žebra... vzdělal (vytvořil) ženu... 1M 2,21.22*

Nabízí se otázka: Neměl snad Tvůrce dostatek „prachové příze“, když Evu „utkal“ jiným způsobem? Bůh však nebyl v takové nouzi, jako žena ze Sarepty, která disponovala pouze s trochou mouky a vody, aby z nich upekla poslední placku pro sebe a navíc ještě pro Eliáše.

I když Adam s Evou byli stvořeni k Božímu obrazu a celé jejich bytosti byly zahaleny Jeho slávou, Eva navíc „vyzařovala“ Adamův obraz. Když ji Adam poprvé spatřil, viděl se v ní „jako v zrcadle“. Nadšeně zvolal: „*To je konečně kost z mých kostí a tělo z mého těla. Ta se bude nazývat Žena (mužatka), protože byla vzata z muže*“. 1M 2,23 PNS. Tímto zvoláním dosvědčil, že se v ní vidí, že v ní konečně našel bytost sobě rovnou.

„Tento nevinný pár nenosil zhotovené oděvy, byl oděn světlem, slávou a svatozáří, právě tak, jako anděl.“ PP 22/45 angl. Úžasné!

„Druhý Člověk - sám Pán z nebe...“ 1K 15,47b

O tomto Pánu a Vládci nebes ap. Pavel napsal: „*Tělo jsi mi způsobil.*“ Žd 10,5 To neříká Pavel o sobě. Jsou to slova samotného „Pána z nebe“ –

Ježíše. Odvolává se v nich na slova mesiášského Žalmu 40,7: „*Aj, jdu, jako v knihách psáno o mně!*“

Aby „Pán nebe“ mohl přijít na svět (narodit se), musel mít lidské tělo: Ježíš se o tom zmínil slovy: „...způsobil jsi mi tělo.“ (dal jsi mi tělo)

Jelikož nemohl přijít mezi nás v slávě nebeského ani andělského těla, (Žd 2,9), musel mít tělo lidské, podobné našemu hříšnému tělu. Duch svatý, který byl nebeskou Radou pověřen, aby uskutečnil Jeho narození v těle, „utkal“ Ho v těle lidské matky, Marie. Jak hluboké neproniknutelné a neprobadatelné je tajemství Božího jednání. Ř 11,33; 1Tm 3,16

Příběhy, jaké (které) život „utkal“ ...

Život se podobá tkalcovskému stavu, ve kterém se mezi nataženými nitěmi (osnovou) pohybuje člunek a táhne za sebou vlákna různých barev. Z nich tká plátno (látku), případně vetkává různé ornamenty, vzory, postavy... podle přání tkalce.

Dřív než budu pokračovat, připomenu slova jedné Sionské písně: „Jdu-li trním, On je růží, jež v tom trní rozkvétá, strasti-li se k smutku druží, On v ně radost proplétá...“

Není snad člověka, který by ve svém životě neočekával co nejvíce „vetkaných růží“ – příjemných, radostných a nikoli smutných událostí. Pravdou je, že „utkané životní ornamenty“ mohou být velice složité a nepochopitelné a pak se ptáme: „Proč mne Pán vede tímto způsobem?“ A odpověď někdy ani nedostaneme!

„Ornamenty“ utkané v Jobově životě

V Jobově životě nalezneme asi deset zvláštních obrazů (situací nebo šifer), z nichž je nesnadné pochopit – proč mu je život utkal. Zastavme se u některých z nich:

1. Na začátku knihy zjišťujeme, že Job žije blahobytně, na „výsluní“ Božích požehnání, je zdravý, je hluboce věřící, má velkou rodinu, služebníky, stáda...

Zatímco si žije takto „v pohodě“ – bez mráček, ve vesmíru, před trůnem Božím se shromažďují představitelé všech obydlených světů. Naši zemi zastupuje Satan. Jelikož Bůh četl jeho myšlenky a věděl, jak smýšlí o Jobovi, položil mu otázku: „Odkud přicházíš?“ „Obcházel jsem Zemi“, zněla odpověď. Pak se Bůh zeptal: „Všiml sis mého věrného služebníka Joba...?“

Satan ihned zareagoval a začal osočovat, jak Boha, tak i Joba: „Vždyť Tys ho ohradil, žehnáš mu... a to jsou důvody, proč Ti slouží!“ Svoji řeč ukončil slovy: „Jen vztáhni na něj ruku a dotkni se všeho co má a ihned Ti bude zlořečit.“ Bůh odpověděl: „Nuže, vše co má, je ve tvé ruce. Jen jeho se nedotýkej!“ To satanu stačilo a ihned opustil nebeské prostory.

Job neměl žádné tušení, že se o něm mluvilo v nebesích. Sluníčko stále ještě svítilo, ale pak se nebe najednou „zatáhlo“, z čista jasna se zablesklo a následovalo čtyřnásobné „zahřmění“.

V průběhu několika hodin nebo dní se Job dozvěděl, že ztratil vše: děti, služebníky, stáda. Jaká byla jeho reakce? Nereptal! „Sedícímu na trůnu“ nepřipsal nic nepatřičného. Naopak řekl: „Ať je Jeho jméno nadále požehnáno“. A když vyslovil větu: „Hospodin dal, Hospodin vzal...“ nevěděl, kdo to ve skutečnosti byl, kdo mu všechno vzal!

2. Po určité době se opět konalo nebeské setkání zástupců světů. Satan se zase setkal se svými bývalými „kolegy“. Když byl otázan, jestli si všiml Joba, měl opět připravenou odpověď: „Když se dotkneš jeho kůže, kostí a masa, bude Ti do očí zlořečit!“ Poté „Sedící na trůnu“ řekl: „Je ve Tvé ruce, ale na jeho život nesahej!“ To satanu stačilo a rychle odešel.

A co měl nyní připraveno? Ranil Joba hroznými zhoubnými vředy, od paty až k hlavě. Aby si v bolestech nějak „pomohl“, škrábal si bolavá místa hliněným střepek. Jeho situace byla nesnesitelná.

Nyní by mělo následovat další dějství – příchod jeho přátel. O tom se zde ovšem ani v dalších vstupech nebudu zmiňovat. Místo toho mě zaujal:

Nenadálý vstup Jobovy ženy...

kteřá snad měla už dost jeho sténání a předstoupila před muže s necitelným návrhem: „Co ti prospěje tvá bezúhonnost a upřímnost v této tvé hrozné situaci. Zlořeč Bohu a zemři!“ Jinými slovy: „Když to učiníš, ihned se odpojíš tvé životní vlákno od „člunku“ tkalcovského stavu a...“ Job se ovšem nedal zvíkat ve své důvěře v Boha, nabídku zamítl.

Tím skončil druhý Jobův příběh. Chci se ovšem ještě u Joba pozdržet. U Joba 19,8 je uvedeno: „Cestu mou zapletl tak, abych nikoli projít nemohl“. Výraz „zapletl“ znamená také „zamotat“. To připomíná „zamotání, zauzlování“ příze u TKALCOVSKÉHO STAVU. Tak to Job chápal.

Zajímavá je rovněž myšlenka u Joba 7,6: „Dnové moji rychlejší byli nežli člunek tkalce, neboť stráveni jsou bez prodlení.“ (skončily v naprosté beznaděži). Někteří badatelé upozorňují, že verš 6. je možné přeložit: „Když nadobro skončí nit“ – místo „skončily v naprosté beznaděži“.

Závěrečné akordy tkalcovského člunku...

Doposud jsme se zamýšleli nad životními „vlákny, předivem a tkaním“, o nichž se hovoří v Bibli. Nyní nabízím příběhy lidí, a jejich vnímání tohoto tkacího procesu v jejich životech.

a) „Přece však, protože jsem žila v takové blízkosti smrti, která mi každý den hleděla do tváře, cítila jsem se jako cizinec mezi svými vlastními lidmi – mnozí z nich šli po penězích, chvále lidí a úspěchu, jako po důležitých věcech života. Stát před krematoriem, vědět, že kterýkoliv den může být vaším posledním, dává člověku jinou životní perspektivu. Myslí mi probleskla slova jednoho starého německého motta: Co jsem měl, to jsem utratil, co jsem zachránil, to jsem ztratil, co jsem dal, to mám.“ (Corrie ten Boom; Tulákem pro Krista str. 29)

b) „Třebaže vlákna v mém životě se často zdála zauzlená, když jsem kráčela světem, jako tulák pro Krista – naučila jsem se ve velké Boží třídě několika lekcím...“(Corrie ten Boom)

c) „Můj život je jen procesem tkaní mezi Bohem a mnou. Já nevolím barvy, spolehlivě pracuje On. Častokrát vetká zármutek – a já v pošetilé pýše zapomínám, že On vidí líc a já rub. Pokud stav neutichne a člunek nedoplete, Bůh nerozvine plátno a nevysvětlí, proč tmavá vlákna jsou v ruce zkušeného tkalce stejně potřebná, jako vlákna zlatá a stříbrná ve vzoru, který připravil.“ (autor neznámý)

„Víra se podobá radaru, který vidí skrze mlhu. Vidí realitu věcí ze vzdálenosti, z níž lidské oko vidět nemůže.“ (Corrie ten Boom)

Když přijdou zkoušky pro víru v Krista, nezaufejme. Při nás stojí Ten, který na světě prošel všemi zkouškami. On radí: „Uvrhni na mne své břímě a Já ti pomohu“. Pavel se rovněž dostal do nejrůznějších těžkých situací pro Krista a nepřestal Mu důvěřovat! Přečtěme si, co vše ve svém životě zažil. 2K 11,22-33

Svěřme své životy do rukou nebeského Tkalce, nechme na NĚM jaká VLÁKNA A BARVY On použije. – Budou TAKOVÁ, ABYCHOM VYZAŘOVALI Jeho charakter! ■

J. KOVÁČIK – březen 2017

Pixabay.com

Prosíme o korekturu věty.

V časopise číslo 4/2017 ve článku "Vatikán - setkání dvou mocnářů", ve 2. odstavci nadpis "Labe a Vatikán" je vytištěna věta:

"První šelma je šelma ze země = USA, druhá šelma - šelma z moře je papežská mocnost."

Došlo zde k záměně první a druhé šelmy a věta tedy zní takto:

"První šelma - šelma z moře je papežská mocnost, druhá šelma - šelma ze země, jsou USA."

Všechno je trochu jinak

NÁŠ DĚDA BYL Z PROSTÉ DŘEVĚNÉ CHALOUPKY A PŘEMOHL MOCNÉHO DRAKA

Tak by se mohli chlubit moji vnuci. Ti však vědí, že odvážní a nebojácní Honzové jsou jen v pohádkách.

Přesto tomu může být v normálním životě i trochu jinak, než si myslíme, nebo jinak, než se vypráví v pohádkovém světě.

Proč lidé říkají: Život je boj. Proč bojujeme a proč jsme vtahováni do skutečného boje a proti komu vlastně bojujeme?

Můj strýc Pavel bojoval v 19 letech za první světové války, na ruské frontě. Jeho hrob neznáme. Jméno Pavel Šulák je pouze na pamětní desce padlých vojáků u kostela v Halenkově, v jeho rodišti. Taky vím, jak hořce plakala jeho milá, když se nevrátil. Tatínek mojí maminky se z války vrátil později – byl v ruském zajetí na Sibiři. Oba moji dědové zemřeli v 50 letech na zápal plic. Nepoznal jsem je.

Náš Pán říkal, že války i utrpení musí být, ale běda tomu skrze koho ta utrpení pocházejí. Často si říkám, zda je moudré vychvalovat staré dobré časy. Byly lepší jen proto, že příroda byla lépe zachovaná, ale často a všelijak se umíralo.

V čem ale spočívá největší boj každého člověka? Naslouchal jsem mnohým hrdinům z obou světových válek. Nedovedu jejich hrdinství dobře posoudit, ale jsem přesvědčen, že v těžkých situacích byl pro ně BŮH a Jeho pomoc více, než pouhá náhoda nebo osud. Jaké bylo jejich poznání Boha a nakolik Mu důvěřovali?

Osobně považuji za nejdůležitější v životě, abych za všech okolností, do kterých se dostanu, chtěl a dělal všechno proto, aby Pán Ježíš byl mým

vůdcem, mým životem i cestou a abych toužil znát stezky vedoucí k věčnému životu. To pokládám za nejtěžší boj v životě člověka.

Zažil jsem osobně rozvod v manželství kvůli náboženství. Tchán, se po smrti svojí manželky velmi změnil, protože ztratil osobu, která nesla tíhu jeho nevěřícího srdce. Tuto tíhu pak se vším co mu vadilo, přenesl na svoji jedinou dceru, a ovládl ji natolik, že se úplně změnila. Nakonec jsem byl postaven před rozhodnutí. Bud' se vzdáš svého náboženství, nebo budeš muset odejít! Zrekonstruoval jsem na vlastní náklady rodinný domek a tchyně, když ještě žila, mi děkovala, jak hezky jsem ho upravil, a chtěla mi svoji polovinu domu odkázat. Moje tchyně byla mimořádně vzácná žena, byla učitelka, a celý život učila první třídu. Na jejím pohřbu byl plný kostel; většina přítomných byli žáci, které učila v první třídě a které si svojí pozorností a laskavostí získala. Neuměla nikoho zarmoutit. Odcházel jsem z tohoto domu pod pohrůžkou právníka a s hrozbou pětitisícové pokuty, jestli se nevystěhuji do určitého data.

Jednou jsem slyšel kázání starého bratra laického kazatele, který říkal, že když nám bude v životě nejhůř, máme navštívit někoho, koho bychom mohli potěšit, může nám to velmi pomoci.

Takový těžký den pro mne nastal, když jsem obdržel předvolání k rozvodovému řízení. V ten den jsem si vzpomněl na radu tohoto staršího bratra kazatele a šel jsem navštívit sousedku paní Ratajovou, se kterou jsem dříve pracoval na stavebním úřadě. Byla to velmi zbožná katolička. Když jsem k nim přišel, byla velice ráda a hned mi řkala, že už 2 hodiny stojí u okna a prosí Pána Boha, aby jí někoho poslal. V ten den bylo totiž výročí smrti jejího manžela. Znal jsem jej, byl to velmi hodný a slušný pán.

V době mého soužení se na mne ve sbore ve Vsetíně obrátila 82letá sestra Čablíková, která mně prosila o pomoc. Žila v domově důchodců a vedle ní bydlela žena spiritistka, za kterou přicházel zlý duch, který se teď už několik měsíců pokoušel i o sestru Čablíkovou. Sestra věc podcenila, začala se s ním dohadovat a on s ní dokonce lomcoval i s postelí.

Ve sbore jsem měl hezké vztahy se všemi babičkami, které jsem často navštěvoval, když jsem se vracel ze služební cesty z Ostravy, kde jsme stavěli

administrativní budovu. Mnoho jsem těmito návštěvami sester - babiček získal, zejména z jejich zkušeností. Uvedu alespoň 1 zkušenost sestry, která opatrovala svého nemocného manžela a musela kolem něj dělat vše, od krmení až po hygienu. A tento její manžel ji začal jmenovat jménem své první lásky, - měl ji za jinou ženu. Vyprávěla mi, co přitom musela prožívat.

Domluvil jsem se s babičkou, sestrou Vaňkovou, která měla hodně zkušeností s Pánem, a šli jsme s Boží pomocí sestře Čablíkové pomoci. Tam jsme všichni poklekli a prosili Pána Boha o pomoc. Modlili jsme se, aby Bůh dopřál sestře pokojné stáří, a taky jsme děkovali, že i v tomto věku 82 let sestra může navštěvovat pobožnosti ve sborě, a prosili jsme za její ochranu. Bůh nás slyšel a naši prosbu vyslyšel – sestra Čablíková už měla od zlého ducha pokoj.

Když jsem přišel domů, (to už jsem bydlel sám, soudně vystěhovaný od rodiny) zjistil jsem, že tento „zlý duch“ je v mém bytě. Až do rána jsem klečel u postele a prosil Pána Boha o jediné. Řekl jsem mu, že Pán Ježíš mi naprosto stačí a vyhovuje, že nepotřebuji žádné jiné duchovní vztahy a prosil jsem o vysvobození. Ráno jsem vstal a připravoval se, že půjdu do sboru. Tehdy jsem si vzpomněl, jak mi děda Kopecký z Hošťálkové vyprávěl, jak v jedné rodině vyháněli zlé duchy vidlemi.

Je mi dobře znám biblický text Ř 12,21 – Nenech se přemáhat zlem, ale přemáhej zlo dobrem. Zamíloval jsem si Slovo Boží i význam slov BEDLIVOST a BDĚLOST a taky myšlenku z Ducha prorockého: Pokud si myslíme, že jsme spaseni, pak musíme veškerou naši zbroj položit k nohám Pána Ježíše.

Takže všechno je trochu jinak, jak říká nadpis tohoto příběhu, nenarodil jsem se v nemocnici, ale v prosté dřevěné chaloupce.

Pánu Bohu se s lidmi včetně křesťanů nejlíp spolupracuje přes utrpení. Proč to říkám? Říkám to proto, že jsem se velmi snažil pomáhat, ale laodicejský člověk nikoho nepotřebuje, říká, že je s ním všechno v pořádku, je v klidu.

Kdo je povolán do boje za věc Boží, musí bojovat i proti sobě samému, nelze porážet nepřítele kolem nás, necháme-li jej žít a působit v nás. ■

P. ŠULÁK

DOPIS OD AUTORA ČLÁNKU: „Modlitba Pána, ako ju nepoznáte“

Vážená redakcia,

chcem vám poďakovať za zverejnenie môjho príspevku v časopise Z ráje do ráje, číslo 4/2016*. Niektorí čitatelia mi napísali, že obsah článku bol pre nich veľkým prínosom a povzbudením. Mojim zámerom bolo osvetliť dávny prekladateľský problém novozmluvného citátu v Mat 6:13, ktorý je tradične uvádzaný ako: „A neuved' nás do pokušenia...“; a namiesto neho nájsť iný, vhodnejší preklad, ktorý nebude popierať kresťanskú vieru a skutočný, pravdivý Boží charakter. Rovnaké znenie tejto prosby nájdeme tiež u Luk 11:4, kde Pán svoju modlitbu predniesol na inom mieste a pri inej príležitosti. V tejto súvislosti chcem reagovať na jeden podnet, ktorého autor mi vytýka, že navrhnutý preklad Mat 6:13 **„A nedovoľ' nás priviesť do pokušenia...“** je príliš krkolomný. Nuž, v mojej štúdii pôvodný grécky výraz *Kai mé eisenenkés hémas eis peirasmon...* uvádzam ako doslovný preklad v tvare záporného permissívneho imperatívu. Som si vedomý toho, že doslovný obrat preložený z gréčtiny môže v našom jazyku vyznieť nezvyčajne a ťažkopádne. A tak z pohľadu našej štylistiky hľadáme pre neho iný, voľnejší preklad - za podmienky zachovania pôvodného významu. Taký preklad uvedenej prosby k Bohu by mohol znieť aj takto: **„A nedovoľ', aby sme boli privedení do pokušenia...“** Je zaujímavé, že tento preklad podporuje významný americký odborník na grécku Novú zmluvu Archibald Thomas Robertson (1863-1934), ktorý dospel k rovnakému výsledku a dokonca podstatne skôr, ako nezávisle od neho autor tohto článku.

Aký je obraz Božej cirkvi pred druhým príchodom Ježiša Krista? Čakajúci sú znázornení pannami, ktoré sa hlásia k čistej viere. „A keď ženích meškal, všetky si podriemali a zaspali.“ (Mat 25:5) Spomeňme si, ako Ježiš v Getsemanskej záhrade napomína svojich učeníkov, aby v podvečer závažnej dejinnej udalosti nespali. Ako sa mali modliť za seba a za Božie dielo spásy? **„Bdejte a modlite sa, aby ste nevošli do pokušenia!“** (Mat 26:41). Lebo za dverami stálo pokušenie, ktoré malo preskúšať vieru každého. Ellen G. Whiteová raz napísala list jednému bratovi, ktorý porušil manželský sľub a vrhol sa do náručie inej ženy. Ako sa to mohlo stať? **„Zabudol si bdiť a ustavične sa modliť, aby si nemohol vstúpiť do pokušenia.** Poškvrnil si svoju dušu nepravosťou. Záznam svojho života v nebi si pošpinil strašnou

škvrnou. Boh však prijíma hlbokú pokoru a ľútosť. Kristova krv môže zmyť aj tieto hriechy.“ (*Svedectvá pre cirkev, zväzok 2; str. 89*).

Ježišova prosba z Mat 6:13 je „**sama osebe prisľúbením**“, ako na to upozorňuje Duch prorocký (*Ellen Gould Whiteová, Myšlienky z vrchu blahoslavených; str. 118*). Toto chápanie je pre nás veľmi dôležité, pretože v takto vyjadrenej prosbe sa smelo môžeme dožadovať Božej pomoci. Jej zmyslom je **neustále prosit'** Boha Otca, nech on vo svojej múdrosti a moci usmerní záležitosti nášho života takým spôsobom, aby sme nepodľahli pokušeniu. Ak Boh dopustí pokušenie, sľubuje, že nedovolí, aby sme boli pokúšaní nad naše možnosti. V pokušení dáva silu, ako ho znášať, aj prostriedky, ako z neho vyjsť (1 Kor 10:13). Keď pokušenie stráca nad nami svoju moc, vtedy Kristova milosť zdokonaľuje našu povahu. Napokon, musíme si uvedomiť, že uvedená prosba z Mat 6:13 a v širšej súvislosti praktické uplatňovanie celej Pánovej modlitby, je dôležitou súčasťou duchovnej výzbroje kresťana pre dobu konca.

„Len ten, kto prežíva Kristovu modlitbu a uplatňuje ju v praktickom živote, obstoje v skúške, ktorá má postihnúť celý svet.“ (*Ellen Gould Whiteová, Svedectvá pre cirkev, zväzok 6; str. 331*)

„Vy sa teda modlite takto:

Náš Otče, ktorý *si* v nebesiach.

Nech sa posväti tvoje meno!

Nech príde tvoje kráľovstvo!

Nech sa stane tvoja vôľa ako v nebi, *tak* aj na zemi!

Daj nám dnes náš denný chlieb!

A odpusť nám naše dlhy, ako aj my odpúšťame našim dlžníkom!

A nedovoľ, aby sme boli privedení do pokušenia, ale vyslobod' nás od zlého!

Lebo tvoje je kráľovstvo aj moc aj sláva naveky. Amen.“

(*Modlitba Pána; Mat 6:9-15; slovenský variant*)

„Vy se tedy modlete takto:

Náš Otče, který *jsi* v nebesích.

Ať se posvěti tvé jméno!

Ať přijde tvé království!

Ať sa stane tvoje vůle jako v nebi, *tak* i na zemi!

Dej nám dnes náš denní chléb!

A odpusť nám naše dluhy, jako i my odpouštíme našim dlužníkům!
A nedovol, abychom byli přivedeni do pokušení, ale vysvobod' nás od zlého!

Neboť tvé je království i moc i sláva navěky. Amen.“

(*Modlitba Pána; Mat 6:9-15; český variant*) ■

* http://www.zrajedoraje.cz/templates/raj/data/149-123123-z-raje-do-raje-4_2016.pdf

F. FÁBERA

Pozvání ke studijnímu setkání

ve dnech 27. - 29. dubna 2018

Studijní téma:

„Jak proměnit charakter“

Každý, komu není lhostejné, jak chápat důležitá naučení Bible pro dobu konce, je k tomuto studiu s bratrem **MUDr. Horstem Müllerem** srdečně zván. Setkání se uskuteční v Domě zahrádkářů ve Frýdlantu nad

Ostravicí, ulice Za hřbitovem. Začátek bude v **pátek v 15 hodin**
a ukončení v **neděli ve 13 hodin**.

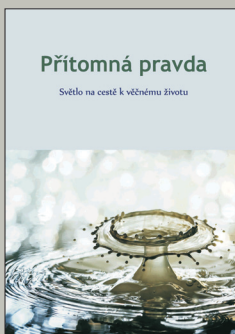
O stravu je postaráno. Prosíme zájemce o ubytování (cena za noc a osobu je 160 Kč), aby se přihlásili buď telefonicky na číslech 565 396 391, 558 681 363 nebo písemně na adrese redakce a na adresách elektronické pošty: **jaromar66@vodafone.de**, **jaromar66@volny.cz**

Objednávky, a to i starších zvukových záznamů (MP3, DVD), zasílejte na adresu redakce, případně na adresy elektronické pošty, nebo volejte na uvedená tel. čísla. Nahrávky stojí 10,00Kč/1 CD, plus poštovné.

Adresa redakce:

Marcela Juřicová Lubenská 630, 739 11 Frýdlant n. Ostr.

Redakce časopisu Z ráje do ráje

Přítomná pravda

Studijní materiál

Pro křesťany je naprosto jasné, že Bible je Boží slovo. Víme však...

**Celobarevné
Formát A4, 166 stran
cena 99 Kč**

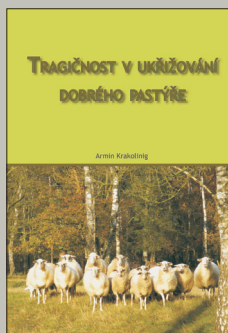

Poslední události konce dějin

Pavel Grulich

Proč dochází stále častěji...
Z jakého důvodu je svět ohrožován...
Jak je možné...

**Barevné
Formát A5, 235 stran
cena 70 Kč**

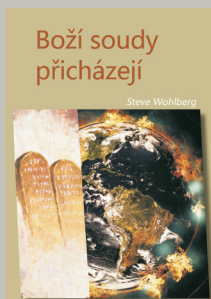

Tragičnost v ukřižování dobrého pastýře

Armin Krakolinig

Ježíš je ten dobrý pastýř. Jak sám Ježíš rozuměl svému příchodu, učení, uzdravování, utrpení a smrti za nás a naše hříchy?

**Celobarevné
Formát A4, 60 stran
cena 70 Kč**

Boží soudy přicházejí

Steve Wohlberg

Tato knížka obsahuje dobré i špatné zprávy. Ať tomu věříme, nebo ne, život na této planetě se zhorší a to do velké míry, předtím.....

**Formát A6, 40 stran
cena 10 Kč**

Touha po Ježíši

Z obsahu: Čas se naplnil, Ježíš náš Záchrance, Boží království je blízko, Ježíš nás varuje....

**brožurka Formát A5,
32 stran
cena 15 Kč**

Bůh hovoří ke konci světa

Steve Wohlberg

Mnozí z vás si uvědomují, že planeta země je v těchto dnech v problémech. Chtěli byste odhalit skryté.....

**Formát A6, 40 stran
cena 10 Kč**

Rozhovor s Ježíšem o sobotě

Gordon Anderson

Základní poznatky dodržování soboty

**Formát A6, 32 stran
cena 10 Kč**

Ten, který přichází

Takové je poselství, které nabízí lidem Bible. Představuje Ježíše Krista pověřeného navrátit světu jeho skutečný úděl. Ohledně tohoto tématu však panují jen samá nedorozumění! Jak divná tvrzení jsou často přičítána na účet Pisma svatého! A přesto, čteme-li je správně, poselství Bible je nádherně srozumitelné, vyvážené, moudré.

**Formát A5, 280 stran,
cena 50 Kč + porto**

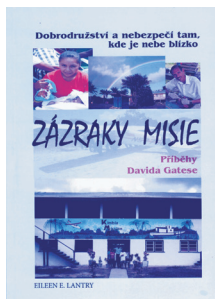

Aktuální výklad 7 troubení

na základě textu Zjevení a Ducha proroctví

Armin Krakolinig

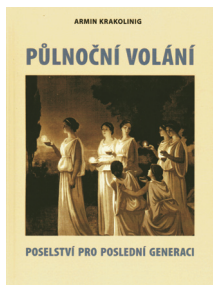
**Formát A4, 80 stran,
cena 25 Kč + porto**

Příběhy Davida Gatese díl 2.

Dobrodružství a nebezpečí tam, kde je nebe blízko. Volné pokračování knihy Misijní pilot od téhož autora.

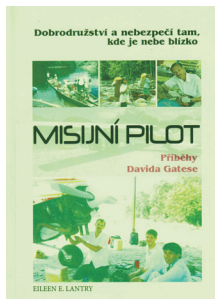
**Formát A5, 180 stran,
cena 99 Kč + porto**

Půlnoční volání ARMIN KRAKOLINIG

Poselství pro poslední generaci. Ježíšův návrat se stále přibližuje. Naplnění proroctví o dění ve všech sférách našeho života by nás mělo udržovat v bdělosti.

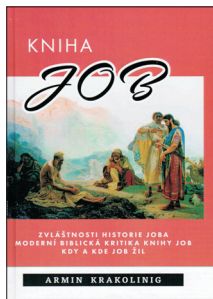
**Formát A5, 131 stran,
cena 35 Kč + porto**

Příběhy Davida Gatese díl 1.

Dobrodružství a nebezpečí tam, kde je nebe blízko.

**Formát A5, 180 stran,
cena 99 Kč + porto**

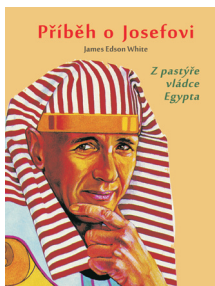

Kniha Job

Cílem této knihy je ukázat čtenáři, jak je možné vstoupit do života vítězství nad sklíčujícími problémy.

Armin Krakolinig

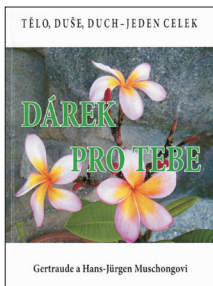
**Formát A5, 180 stran
Tvrdé desky:
cena à 35 Kč + porto
Měkké desky:
cena à 25 Kč + porto**

Příběh o Josefoví kniha pro děti

Čistá a přímá povaha mladého pastýře, pečujícího o stáda svého otce, příznivé ovlivnila jeho fyzické a duševní schopnosti. Skrze obecenství s Bohem a

**Formát A5, 60 stran
cena 40 Kč + porto**

Zdraví se nedá koupit

Je to dárek od našeho Stvořitele. Všimáte-li si potřeb vašeho těla, dostáváte i návod jak o něho pečovat.

Tato knížekčka tě chce povzbudit a pomoci ti na cestě k dosažení tělesného, duševního a duchovního zdraví.

**Formát A6, 70 stran,
cena 15,00 Kč + porto**